

DERINE, Raymond (Antwerpen 21 maart 1926 – Antwerpen 20 oktober 1987).

Vatte na briljante rechtenstudie in Leuven een academische loopbaan aan in Belgisch-Kongo (Universiteit Lovanium Kinshasa), die hij na 1960 voortzette, eerst aan de Katholieke Universiteit Leuven, dan aan de Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius te Antwerpen. Derine was wetenschappelijk be-

Professor Raymond Derine speelde een prominente rol bij de splitsing van de Leuvense universiteit en werd daarna korte tijd CVP-Kamerlid. Hij was ook nationaal voorzitter van het Davidsfonds.

(DE STANDAARD/HET NIEUWSBLAD)

drijvig en publiceerde onder meer een standaardwerk over zakenrecht, maar hij raakte vooral bekend als een gedreven politicus.

In 1963 bepleitte hij als rapporteur op het jaarcongres van de **Vlaamse Volksbeweging** te Antwerpen een "pragmatisch federalisme". Daaronder verstond Derine een structuur sui generis, tussen een federale staat en een ruime decentralisatie in, die op een empirische wijze moest worden nagestreefd en gerealiseerd.

Derine werd in 1964 voor de **Christelijke Volkspartij** in Antwerpen tot gemeenteraadslid verkozen en werd schepen voor rechtszaken. Als voorzitter van de **Vereniging van Vlaamse Professoren** stond hij vooraan in de campagne voor 'Leuven Vlaams'. De populariteit die hij daarmee verwierf, bracht hem in maart 1968 als christen-democratisch Kamerlid in het parlement, maar hij nam reeds in juni ontslag, uit onvrede met het standpunt van het kabinet-Gaston Eyskens betreffende de splitsing van de Leuvense universiteit. Hij stelde zich onder meer vragen omtrent de financiering van de nieuwe campus in Waals-Brabant.

Derine was voorzitter van het **Davidfonds** (1970-1972) en kwam toen, samen met **Clem de Ridder**, in botsing met de progressieve linkervleugel van de vereniging. Hij verzette zich tegen wat hij noemde "pogingen om **Volksunie**-klemtonen te leggen op de vereniging". Jarenlang behoorde hij ook tot de prominente verdedigers van de **amnestiegedachte**.
WERKEN: *Aktuele Vlaamse Standpunten*, 1965; – *Strijd om Leuven: feiten en eisen*, 1967; – *Repressie zonder maat of einde? Terugblik op de collaboratie, repressie en amnestiestrijd*, 1978; – *15 jaar op de barrikade*, 1978.

ILLUSTRATIE(S), zie: repressie.

MANU RUYS*